

[Voigt]

ter den pris, som ministeren har sagt vil være gennemsnitsprisen, nemlig 300 kr.

Vi mener, det er rimeligt, at de unge mennesker selv skal betale. Det kan ikke hjælpe noget, at de unge mennesker bare hele tiden går og råber: vi vil ha', vi kræver, vi forlanger! De må også tage et ansvar for pengene her i dette land.

Der er god baggrund for at fremsætte et sådant lovforslag, for under forhandlingerne i 1977 i forbindelse med færdselsloven udtrykte både ordførerne fra det konservative folkeparti, fra det radikale venstre og fra partiet venstre sympati for, at det var hensigtsmæssigt, at de unge mennesker selv skulle betale for undervisningen.

Selv om forslaget nu ser sådan ud, at de unge mennesker kun skal betale 100 kr., synes vi alligevel, at forslaget indebærer så gode færdselssikkerhedsmæssige foranstaltninger, at vi ved tredjebehandlingen på fredag kan stemme for lovforslaget.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Vi er ikke betænkingsberettigede, og jeg vil derfor komme med et par bemærkninger. Vi mener, det er en omgåelse af princippet om, at undervisning er gratis, når man helt nøje regner gebyret ud således, at det svarer til en tredjedel af udgifterne til undervisning og indkøb af materiel.

Fremskridtspartiet anfører i sine bemærkninger i betænkningen, at hvis man undlader den obligatoriske prøve, som jo er frivillig, så vil det give den unge knallertkører og især dennes forældre en falsk tryghedsfølelse. Jeg vil gøre opmærksom på, at det vil være direkte forbudt, hvis de kører på knallert uden at have taget dette bevis.

Vi kan kun være enige med SF og VS i de bemærkninger, de er kommet med.

Steen Folke (VS):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag udtalte VS sig meget positivt om forslaget, og vores principielle holdning til selve forslaget om knallertundervisning er stadig væk overordentlig positiv.

Imidlertid har det under udvalgsarbejdet vist sig, at dette gebyr, som der også blev snakket lidt om ved første behandling, uden at det dog blev helt klart, hvad der egentlig lå i det, faktisk skal beregnes på en sådan

måde, at det skal dække $\frac{1}{3}$ af de gennemsnitlige udgifter ved undervisningen, som det fremgår af svaret på spørgsmål 9 i udvalget i forbindelse med denne sag. Det finder vi er uacceptabelt og ganske urimeligt. Man fastholder på den ene side, at denne undervisning er vederlagsfri, og det er et vigtigt princip for undervisning, der foregår i forbindelse med ungdomsskolen. På den anden side siger man, at der skal betales et gebyr, som skal dække $\frac{1}{3}$ af udgifterne ved undervisningen. Disse udgifter er jo ikke mindst udgifter til lærerlønninger og andre udgifter i forbindelse med undervisning af den art.

Jeg tror, man skal være socialdemokrat for at kunne holde den balance på den ene side at sige, at dette er ganske vederlagsfrit og helt i overensstemmelse med de gældende principper, og på den anden side gå ind for, at eleverne skal betale en vis del af undervisningen selv. Jeg vil meget gerne høre ministerens forklaring på, hvordan det i virkeligheden hænger sammen.

For vores vedkommende vil jeg sige, at vi synes, det er aldeles urimeligt, at de unge skal betale – ikke for at modtage undervisningen, det er jeg godt klar over, men for at få dette bevis, som kan være et resultat af undervisningen, og som givetvis i praksis vil være et resultat af undervisningen for 90 pct. eller 95 pct., eller hvor mange det nu bliver, af de unge, der gennemfører undervisningen. Jeg er godt klar over, at de ikke behøver at få dette bevis, og så kan man sige, undervisningen har været gratis for dem. Men realiteten er jo, og det ved socialdemokrater i almindelighed og ministeren i særdeleshed også, at langt, langt de fleste af dem, der gennemfører den undervisning, naturligvis må have dette bevis, fordi de skal bruge undervisningen til noget, hvor beviset er nødvendigt. Jeg vil på denne baggrund gerne have forklaret, hvordan man kan opretholde det dobbeltsynspunkt, som jeg synes fremtræder ret tydeligt i denne sag.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Spørgsmålet om betaling af gebyr ved udstedelse af et bevis efter denne undervisning var fremme, allerede da færdselsloven i sin tid var til behandling. Det var retsudvalgets helt klare forudsætning for at fremme behandlingen af færdselsloven. Gebyrets stør-